

РЕШЕНИЕ

№ 4527

гр. София, 21.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 21.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7112** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ц. Х. Р. и Д. Й. Р. против заповед № РД-18-51/15.07.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта на заповедта относно имоти с идентификатори 68134.4337.1160 и 68134.4337.922. В жалбите са наведени доводи за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част. Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) Е. Н. С. чрез процесуалните си представители изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за допустима. Същата е подадена от заинтересовано лице, и в рамките на преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, който започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 63 от 13.08.2010 г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със заповед № РД-16-38 от 15.12.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта (КК) и кадастрални регистри (КР) за територията на район "Овча купел", Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 6 от 18.01.2008 г.

Процесната заповед е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава пета от ЗКИР/. Разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР

постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете; представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 и регистрите на общинската и областната администрация. Това означава, че в производството по изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър по реда на глава V, чл. 35 - 50 от ЗКИР, службата по кадастъра е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността.

С оглед целта на процедурата по първичното кадастрално заснемане, разпоредбите на Глава пета от ЗКИР установяват императивни правила, подлежащи на съблюдаване както от административния орган, така и от собствениците на поземлените имоти. Задълженията на последните са визирани в разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 - 4 от ЗКИР. Собствениците на имоти следва да осигурят свободен достъп в имотите, да означат на свои разноски с регламентирани трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право, да представят, при поискване акт, удостоверяващ правата му върху имота, както и да предоставят всички други данни, съгласно Наредбата и да опазват от унищожаване поставените в имота геодезични знаци. Релевантни към законосъобразността на акт от вида на оспорения са положението на имотите и обозначаването им – с трайно или нетрайно материализирани граници, към момента на заснемане на последните; в този смисъл, в мотивите на решение № 1074/28.05.2010 г. по адм. д. № 385/2009г. на Административен съд Варна и решение № 5277/14.04.2011 г. по адм. д. № 10412/2010 г. на Върховния административен съд, II отделение, с която първото е оставено в сила.

Жалбоподателите представят доказателства за собственост съответно върху отделни поземлени имоти (ПИ) с пл. № 1627 и 1628, като намират, че неправилно същите два имота са обединени в един с идентификатор 68134.4337.1160 по процесната КК, а наред с това твърдят и, че неправилно е отразена границата с имот 68134.4337.922 по процесната КК.

Жалбоподателите не ангажират доказателства за обстоятелството, че са изпълнили задълженията си по чл. 38 от ЗКИР, а и не твърдят да са представили в хода на административното производство документите си за собственост, представени по делото, нито да са означили границата между имоти с пл. № 1627 и 1628. Поради това съдът приема, че дружеството не е представило документи за собственост в хода на производството по изработване на кадастралната карта и регистри. Доказателства за собственост, представени след обявяване на одобрената кадастрална карта и регистри, могат да послужат за инициране на процедурата по изменение на същите по реда на чл. 53 от ЗКИР, но не могат да обосноват извод за незаконосъобразност на оспорената заповед. В производството по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР не могат да се решават въпроси, свързани с грешки в кадастралния план и кадастралните регистри, съответно - да се попълват непълноти в тях, до каквито обстоятелства се свежда предметът на настоящия спор.

Наред с това, установява се от събраните по делото доказателства, че на място не съществува и не е съществувала материализирана граница (трайно или нетрайно) по линията между горепосочените имоти с пл. № 1627 и 1628. Това обстоятелство се установява безпротиворечиво както от показанията на свидетелите, изслушани в открито съдебно заседание на 15.06.2011г., така и от двете заключения на вещите лица, приети по делото, които съдът възприема като обективни и неоспорени от страните. С оглед приоритетите, посочени в чл.14, ал.1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за

съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата), при липсата на означения на тази граница по т.1 и т.2, релевантният източник на данни е бил съществуващият кадастрален план от 2001г. Същият е одобрен с т.3 от представеното решение № 111 по протокол № 32/10.12.2001г. на Столичния общински съвет (СОС), на основание отменения Закон за териториално и селищно устройство (ЗТСУ, отм.). Налице е известно противоречие и неточности в заключенията на вещите лица относно момента на нанасяне в кадастъра на имотите с пл. № 1627 и 1628, но предвид представената по делото заповед № РД-09-88/03.04.2009г. на кмета на район „Овча купел” на Столична община (л.79 от делото), съдът приема, че нанасянето е извършено с тази заповед през 2009г. и следователно – по-късно от релевантния момент на заснемане на имотите. Видно от графичната част на горепосоченото решение № 111 на СОС, преди извършената корекция с кафяв цвят съгласно заповедта от 03.04.2009г., северно от имот пл. № 922 (също поправен с кафяво върху предходно черно) е изобразен имот пл. № 1160 с черни цифри, същият – в зелено на скица № 1 към първото заключение и комбинирана скица № 2 към второто заключение. Следователно, отразяването на имота с идентификатор 68134.4337.1160 в процесната КК по граници от плана, одобрен с решение № 111 на СОС, е законосъобразно, тъй като това решение се явява акт от вида измежду посочените в приложимия ред на приоритетите, а именно – по т.3 на чл.14, ал.1 от Наредбата, тъй като, както беше посочено по-горе, в тази част не са приложими т.1 и т.2 на същата разпоредба.

Аналогично, въз основа на същия план е отразена и границата с имот с 68134.4337.922. По-специално във връзка със съществуващата ограда е необходимо да се отбележи следното. Оградата, независимо масивна или не, съответно – представляваща трайно или нетрайно означение на границата, се установява да е съществувала между имотите, преди – телена, а понастоящем – от огъната ламарина (пана), по надебелената линия по скицата на л.7 от делото, започваща от границите с имот III-928, 930 и до № 923, преминаваща през сградата, означена с «МЖ», в крайно дясната си част означена със “Z”. Тези обстоятелства се установяват от показанията на свидетелите, които съдът възприема като безпротиворечиви и съответстващи на обстоятелствата по делото, с изключение на изявлението на св. К., че направената през 2010г. ограда по контура от сградата „МЖ” надясно, после навътре в имот № 922 и после вдясно към имот № 787 (т. нар. „език”, или клин) е съществувала и преди. Това изявление противоречи както на останалите твърдения на същия свидетел, така и на показанията на св. Т.. Поради това, съдът в настоящия състав приема, че описаната като съществуваща от 1965г. ограда, заменена с нова на същото място, е тази по линията, започваща от границите с имот III-928, 930 и до № 923, преминаваща през сградата, означена с «МЖ», в крайно дясната си част означена със “Z”; в последната си част оградата е била заменена с врата по описания по-горе контур (наричан от страните и в заключенията „език”, или клин) при подмяната на оградата през 2010г. предвид промените, направени със № РД-09-88/03.04.2009г. на кмета на район „Овча купел” на Столична община. По изложените по-горе съображения, оградата на този контур с врата от 2010г. като поставена след заснемането на имотите в производството по създаване на процесната КК, не представлява релевантно обстоятелство при преценката за законосъобразност.

По изложените съображения, заповедта се явява издадена в съответствие с разпоредбата на чл. 41, ал. 4 от ЗКИР, което изключва хипотезата на материална

незаконосъобразност. При извършената служебна проверка на основание чл. 168 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, и в установената форма; при това са спазени административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и съобразно чл.143, ал.4 АПК, разноските по делото остават за жалбоподателите така, както са направени, като следва да бъде уважено и своевременно направеното искане на заинтересованата страна за възстановяване на направените от нея разноски. Установява се общ размер на последните: 750 (седемстотин и петдесет) лева, от които 150 лв. възнаграждение за вещо лице и 600 лв. – хонорар за адвокат. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Х. Р., с ЕГН [ЕГН], и Д. Й. Р., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-18-51/15.07.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта относно имоти с идентификатори 68134.4337.1160 и 68134.4337.922.

ОСЪЖДА Ц. Х. Р., с ЕГН [ЕГН], и Д. Й. Р., с ЕГН [ЕГН], да заплатят на Е. Н. С., с ЕГН [ЕГН], сумата 750 (седемстотин и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: